

זבחים דף לה

הלכות פסולי המקדש

פרק שני

שיבושים במתן דמים

א כל הדמים הנתנין על מזבח החיצון - אם נתן מתנה אחת בלבד, כפר. ואפילו בחטאת - מתנה אחת היא העקר, ושאר הארבע מתנות למצנה, שנאמר: "ונם זבחיך ישפך על מזבח יי אלהיך" (דברים יב, כו) - שפיכת הדם על המזבח היא העקר.

שינוי או חסרון במתן דמים חיצוניים

פרק שבעה עשר

דינים נוספים במחשבת פסול

א כל הדמים הנתנין על מזבח החיצון שנתן מהן מתנה ראשונה במחשבה נכונה, ונתן ממנה שניה ואילך במחשבת שני השם, או מחשבת המקום, או מחשבת הזמן - הרי זה כפר, והרצה הקרבן. ואם נתן את הראשונה במחשבת הזמן, והשלים המתנות במחשבת המקום - הרי זה פגול, שמתנה ראשונה היא העקר. אבל כל הדמים הנתנין על מזבח הפנימי - הואיל וכלן מעכבין זה את זה, כמו שבארנו (לעיל ב, טו), אם נתן אחת מהן שלא פתקנה, אלא הפסיד בה המחשבה, אף על פי שנתן כל השאר בתקנו, הִזְבַּח פְּסוּל.

מחשבת פסול בחלק ממתנות הדם

הלכות מעשה הקרבנות

פרק רביעי

כללי הקרבה

א כל הקרבנות - אין מקריבין אותן אלא ביום, שנאמר: "ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם" (ויקרא י, לח) - ביום ולא בלילה, לפיכך אין שוחטין זבחים אלא ביום. ואין זורקין דמים אלא ביום השחיטה, שנאמר: "ביום הקריבו את זבחון" (שם יט, י) - ביום הזבחה תהיה ההקרבה. וכיון ששקעה החמה - נפסל הדם.

שחיטה וזריקה - רק ביום

פרק שמיני

חטאת שנבלעה בגוד ובכלי

ו נתן מן הצנאר על הבגד או מעל קרן המזבח, או שנשפך הדם על הרצפה ואספו, ונתנו ממנו על הבגד - אינו טעון כפוס, שנאמר: "ואשר יזה מדמה" (שם י, כ) - לא אמרתי אלא בדם שנתקבל בכלי שרת, וראוי להזיה, ויש בו כדי הזיה. **ז** נתן ארבע המתנות, ואחר כך נתן מן הכוס על הבגד משירי הדם - אינו טעון כפוס, ואף על פי שעדין לא זרק השירים על היסוד...

דם הטעון כיבוס

פרק תשעה עשר

העלאת חוץ לעזרה

א הזורק מקצת מתנות בחוץ - חייב. המקבל דם חטאת בכוס אחד - נתן ממנו בחוץ וחרוץ ונתן בפנים, חייב על הנתן בחוץ, שהרי פלו ראוי לקרב בפנים; ואם נתן ממנו בפנים וחרוץ ונתן בחוץ, פטור, מפני שהן שירים. אבל אם קבל בשני כוסות, בין שנתן שניהן בחוץ, או אחד בחוץ ואחד בפנים, או אחד בפנים ואחד בחוץ - הרי זה חייב.

הזורק מקצת מתנות בחוץ

הלכות עבודת יום הפגורים

פרק שלישי

השעירים, ההזאות והקריאה

ה ... מזה תחלה מדם הפר שמונה הזיות בקדש הקדשים בין בדי הארון... ומזה שם אחת למעלה ושבע למטה; מפי השמועה למדו, שזה שנאמר "שבע פעמים" (שם) - יתר על הזיה ראשונה. וכך היה מונה: 'אחת', 'אחת ואחת', 'אחת ושתיים', 'אחת ושלש', 'אחת וארבע', 'אחת וחמש', 'אחת ונש', 'אחת ונשבע'; ולמה מונה ככה? שמא ישפח, וימנה הזיה ראשונה מקלל השבע. ואחר כך מזה מדם השעיר בין בדי הארון שמונה, אחת למעלה ושבע למטה, ומונה כדרך שמנה בדם הפר, וחרוץ ומזה בהיכל על הפרכת מדם הפר שמונה, אחת למעלה ושבע למטה... ומונה כדרך שמנה בפנים. וחרוץ ומזה מדם השעיר כן על הפרכת שמונה הזיות, אחת למעלה ושבע למטה... ומונה כדרך שמנה בפנים. וכל אלו ההזיות - אינו מתפונן בהן להזיות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף. ואחר כך מערב שני הדמים, דם הפר ודם השעיר, ומזה משניהם ארבע הזיות על ארבע קרנות מזבח הזהב שבהיכל, ושבע הזיות על אמצעו של המזבח זה.

נתינת דם פר ושעיר של יוה"כ